

Gyöngyöspata után

Nagy vihart kavart az a bírósági ítélet, amely százmilliós nagyságrendű bírsággal sújtotta Gyöngyöspata iskolafenntartóit szegregáció miatt. Azonban minden rosszban van valami jó, a gyöngyöspatai esetben az, hogy talán sikerül közbeszédbe emelni a cigányság integrációjának alig haladó ügyét.

Európában, ahol jelentős létszámú cigányság él, sehol sem sikerült az integráció. Miért van az, hogy a kevés számú cigány diplomás azonnal otthagyja közösségét? Miért van az, hogy Gyöngyöspatán és az ország sok más iskolájában a cigány gyermekek ellehetetlenítik az oktatást? Amíg e szociális attitűdre nincs válasz, addig igen nehéz lesz megtalálni a felzárkóztatás módját.

A cigány gyermekek felzárkóztatása szigorúan pedagógiai kérdés. Ennek módszertani kidolgozásába nem avatkozhatnak be az úgynevezett jogvédők, akiknek semmi sem drága, és akik érdemben sehol sem oldották meg az integráció problémáját. A felzárkóztatásig vezető út göröngyös, és ennek kidolgozását az ügy iránt elkötelezett és kellő szakmai gyakorlattal rendelkező óvónőkre, pedagógusokra és szociológusokra kell bízni.

Azt mindenkinek be kell látni, hogy nem lehet egy osztályba rakni az óvodát megjárta, viselkedni tudó gyermekeket az iskolaéretlenekkel, akiket szülei nem tanítottak meg az elemi higiéniai és viselkedési szabályokra sem. Ezen a problémán bizonyosan a kötelező óvodába járás, de csak akkor, ha ehhez az óvodában biztosítottak a feltételek, és az iskolaérettség feltételét az óvónők szigorúan betartják. Itt bizony szükség lehet évismétlésre, elkülönített csoportok kialakítására. Az iskolai felzárkóztatás kérdését pedig a pedagógusokra kell bízni, mert csak korlátozott számban lehet egy osztályba kényszeríteni jelentősen eltérő tudásszintű és viselkedésű tanulókat. Ugyanis ha ezt a kényes határt túllépi, megkezdődik a nem cigány diákság elvándorlása, hiszen

a törekvő szülőktől nem várható el gyermekeik jövőjének kockáztatása. Az ilyen elvándorlás nem rasszizmus, hanem válasz a „jogvédők” rossz, életidegen „megoldásaira”.

Fel kell hagyni a kettős mércével, mert amíg a liberálisok a többségi társadalom tagjai számára az öngondoskodást szorgalmazzák, addig a cigányságot minden felelősség alól felmentik. Azt sulykolják, hogy mindenben a többségi társadalom a bűnös. Csak meg kell hallgatni a gyöngyöspatai megszólalókat: az iskolában a szegregációval tönkretették a jövőnket. De miért volt az elkülönítés? Mert viselkedésükkel számtalan módon ellehetetlenítették a tanítást.

A családonként megítélt néhány milliós forintból a cigány fiatalok – országon – azt a következtetést vonhatják le, hogy tanulás helyett érdemesebb perelni. A kártérítést lehetővé tevő ítélet erkölcsromboló, mert a bíróság nem vizsgálta az elkülönítés okait, ráadásul olyan családok is milliókhoz juthatnak, amelyek gyermekeiket nem járatják rendszeresen iskolába, és tagjaik tanárokat inzultáltak.

A felzárkóztatás egyik alapkérdése, hogy a tanuláshoz alkalmasak-e a cigány diákság otthoni körülményei? Ha nem, azonnal cselekedni kell. Egyetlen megoldás jöhet szóba: iskolai-kollégiumi hálózat kiépítése a rászoruló iskolakötelesek számára, ide értve a nem cigány gyermekeket is.

Pokol Béla jogtudós, politológus, egyetemi tanár, szociológus, volt alkotmánybíró szerint Magyarországon – ha a körülmények nem változnak – a cigányság aránya 2050-re 24 százalékra emelkedik, és ezen belül a munkaképes korú lakosság 30-40 százaléka cigány lesz. Ha ez a demográfiai változás úgy következik be, hogy a cigányság kulturális színvonalát nem sikerül megemelni, az az állam összeomlásához vezethet. A cigányság kulturális felemelése az egyetlen útja annak, hogy a szóban forgó kedvezőtlen demog-

ráfiai folyamatot fékezni lehessen. Ugyanis közgazdasági szempontból öngyilkosnak tekinthető egy olyan folyamat eltérése, amikor a munkaképes korú lakosságon belül a hatékony munkaerő aránya folyamatosan csökken.

Horváth Aladár cigány önkormányzati vezető rádiónyilatkozata szerint 2030 körül a Kárpát-medence északkeleti részén kialakul a szinte tisztán cigány lakosságú Romanisztán. Belegondolt-e valaki abba, hogy mit jelentene ez a cigányság számára? Rendelkezik államalkotó képességgel a cigányság? Miből élne meg a cigány társadalom a mai tudásszintje mellett? A tűzzel játszanak azok a balliberális politikusok, médiamunkások, „jogvédők” és cigány vezetők, akik a cigányság érdemi felzárkóztatásának támogatása helyett a cigányságot eszköznek kívánják felhasználni az Orbán-kormány megbuktatásához. Társadalmi bombán ülünk, amelynek élesztésén Alexander Soros munkálkodik.

Az előzők alapján leszögezhető: a cigányság felzárkóztatása, integrációja nemzetpolitikai jelentőségű ügy. Ki kell dolgozni egy rendszereszméletű integrációs programcsomagot, amely segítséget nyújt a családtervezéshez, a közmunkához, a valódi munka világába való belépéshez, az oktatáshoz, a pályakezdemeléshez, lakhatáshoz stb. Ezt a programcsomagot jogi védelem alá kell helyezni, hogy ne legyen a politika játékszere, különös tekintettel a jogvédő szervezetek társadalmi békét bomlasztó tevékenységére. E program kidolgozása előtt szükségesnek tartom annak a bemutatását, hogy a rendszerváltás óta mekkora összeget fordított a magyar társadalom a cigányság felzárkóztatására, és ez az összeg milyen hatásfokkal hasznosult. Erre a cigányság és Brüsszel tájékoztatásán túl azért van szükség, hogy még egyszer ne essünk bele abba a verembe, amely eddig pénztemetőnek minősült.